Posłuchaj

()

Ewangelia na 4. Niedzielę Adwentu

Łk 3, 1- 6 Roku piętnastego panowania Tyberiusza, gdy Piłat Poncjusz zarządzał Judeą i Herod był tetrarchą Galilei, a Filip, brat jego, tetrarchą Iturei i krainy Trachonickiej, gdy Lizaniasz był tetrachą Abileny, za najwyższych kapłanów Annasza i Kajfasza stało się słowo Pańskie do Jana, Zachriaszowego syna, na pustyni. I przyszedł do całej krainy Jordanu, głosząc chrzest pokuty na odpuszczenie grzechów; jako napisano w księdze mów Izajasza proroka: «Głos wołającego na pustyni: gotujcie drogę Pańską, torujcie ścieżki Jego. Wszelka dolina będzie wypełniona i każda góra i wzniesienie zniżone będą. Krzywe drogi staną się proste, a ostre wygładzone będą i każdy człowiek ujrzy zbawienie Boże».

Homilia księdza Jakub Wujka TJ – Według Postylli Katolickiej

I przyszedł do wszystkiej krainy leżącej nad Jordanem. Tenci jest dzień okazanie jego ludowi żydowskiemu, o którym teże Ewangelista trochę wyżej mówił: iz Jan święty z dziedzctwa był na puszczy, aż do dnia okazania jego, to jest ażd do dnia onego, którego był od Boga posłany, aby się żydom okazał, i opowiedział im Mesjasza już narodzonego. I przepowiadał chrzest pokuty na odpuszczenie grzechów: to jest, zalecają i ustawując chrzest, zarazem napomina ludzi do pokuty: jako jaśniej drugi Ewangelista mówi: Przyszedł Jan Chrzciciel, każąc na puszczy Judzkiej ziemie i mówiąc: Stroicie Pokutę, bo się przybliżyło Królestwo Niebieskie. A gdy słyszysz na odpuszczenie grzechów: nie rozumiejże aby chrzest Janów miał był dawać odpuszczenie grzechów, albo żeby nic nie był różny od chrztu Pana Chrystusowego jako dzisiejsi Ewangelikowie błądzą. Ale iż Jan Święty obiecywał grzechów odpuszczenie, które miało być dane przez chrzest Pana Chrystusowy. Bo chrzest Janów nie miał mocy grzechów odpuszczenia, ale do niego pomagał: że przysposabiał i przygotowywał ludzie, aby przyjęli chrzest Pana Chrystusowy, który dopiero dawał grzechów odpuszczenie. Jako i sam Jan Św. powiedział: Jać was chrzczę wodą na pokutę, ale ten który po mnie ma przyjśc, będzie was chrzcił Duchem Św. Czym dawał znać, że on nie chrzcił Duchem Św. Albo w Duchu Św. Bez którego nie jest odpuszczenie grzechów. Przetoż i Paweł Św. Onych, którzy byli ochrzczeni chrztem Janowym, znowy kazał chrzcić w imię Pana Jezusowe i dołożył tego: że Jan chrzcił chrztem pokuty, upominając lud, aby wierzył w tego, który miał po nim przyjść, to jest w Jezusa Chrystusa. Stąd jasna rzecz, że chrzest Janów nie był doskonały i daleko był różny od chrztu Pana Chrystusowego. Bo był chrzest pokuty, a nie łaski ani odpuszczenia grzechów, które było zachowane chrztowi Pana Chrystusowemu.

A do tego chrztu Jan Św. Słusznie sobie rzekę Jordan obrał: nie tylko iż żadnej rzeki większej ani sławniejszej u Żydów nie było: ale iż w tej rzece uprzedziło już było kilka cudów, do chrztu należących. Bo lud Izraelski przeszedłszy przez Jordan suchymi nogami wszedł potym do

ziemie obiecanej. A Eliasz podobnym cudem, przeszedłszy przez Jordac, uniesion był do nieba na ognistym wozie. A toć były figury chrztu świętego, przez który także wchodzą wierni do królestwa niebieskiego, i do prawdziwej onej ziemie żyjących, świętym obiecanej. Nad to i Naamon on Syryjski, z rozkazania Elizeuszowego, w tejże Rzecze omywszy się siedmkroć, był oczyszczon od trądu swojego: i z bałwochwalcy stał się sługą i chwalcą Boga żywego. Co figurowało, iż Poganie, przez chrzest siedmiorakiego Ducha, oczyszczenie od trądu grzechowego, mieli być wpisani w poczet ludu Bożego. Słyszeliśmy czas, miejsce i sposób powołania i okazania Ja Św. Teraz już słuchajmy, co wżdy było za Kazanie jego, a jako nas uczy gotować drogę Panu Chrystusowi, abyśmy go w serca nasze godnie przyjąć mogli.

Urząd Jana Św. Inszy nie był jedno jako Jan Św. Ewangelista mówi, aby wydał świadectwo o światłości, to jest o Panu Chrystusie. Albo (jako o nim był prorokował Zachariasz, Ociec jego) uprzedzić przed oblicznością Pańską i gotować drogę jego. Albo jako napisano u Izajasza Proroka: aby był Woźnym Pana Chrystusowym, to jest onym głosem na puszczy wołającym i upominającym wszystkich, aby gotowali drogę Pańską i czynili proste ścieżki jego. Bo iż Jan Św. Był właśnie tym głosem, świadczy sam o sobie, mówiąc do Legatów Żydowskich tymi słowy: Jam jest on głos wołającego na puszczy. A toć jest argumentum i summa Kazania Jana Św.

A cóż jest inszego: Gotujcie drogę Panu, jedno to co drugi Ewangelista jaśniej wyłożył: Pokutujcie albo czyńcie pokutę. Bo ten właśnie gotuje drogę Panu swemu do siebie: Który oddala od siebie wszelkie zawady, któreby Pana idącego zatrzymać albo obrazić mogły. Bo gdy Króla albo Cesarza do miasta jakiego przyjmują, tedy mu z wielką pilnością drogi naprawiają, odrzucając najprzód cokolwiek by mu na drodze zawadzic mogło: a potem krzywe drogi prostują, doły napełniają, a zniżają pagórki. A tak jeśli pytasz, jako masz gotować drogę Panu swemu, tedy się uczy Jan Św. Pospołu z Izajaszem Prorokiem tymi podobieństwy. Wszelki padół niech będzie napełniony: wszelka góra i pagórek niech będzie uniżony: krzywe miejsca niech będą naprostowane, a ostre niech będą w równe drogi odmienione. Co nic

inszego nie jest, duchownie rozumiejąc, jedno jakoby rzekł: Jeśli pyszny chce, aby Pan Bóg raczył przyjść do niego, tedy niech rozsypie górę hardej a wyniosłej myśli serca swego: niechaj się uniży, a stanie pokornym. Jeśli utrapiony, a upadły człowiek chce mieć u siebie tak zacnego gościa: niechajże ten dół bojaźni a rozpaczy napełni dobrą nadzieją i ufnością w Chrystusie. Tymże obyczajem te który przedtem był krzywym, niesprawiedliwym, a pełnym nieprawości: niech się stanie prostym, szczerym, sprawiedliwym i pobożnym. A który pierwej był ostrym, ciężkim, gniewliwym, okrutnym, nieugiętym, nieznośnym przeciw bliźnim i poddanym swoim: ten się niechaj stanie cichym, skromnym, łaskawym i dobrotliwym naprzeciw każdemu. Tak dopiero zgotuje drogę Panu swemu, i przyjmie i ogląda Zbawiciela swego, i przybliży się mu Królestwo niebieskie.

A toć jest dopiero prawdziwa pokuta, nie tylko poprzestać źle czynić, ale na to miejsce ćwiczyć się we wszech uczynkach dobrych, czyniąc godne owoce pokuty: a jakoś wydawał członki swe na służbę nieprawości, tak je zasię wydaj na służbę sprawiedliwości. Kto kradł, mówi Paweł, niech więcej nie kradnie: ale raczej niech robi rękoma swojemi, a z zarobku swego niech jałmużny czyni tym, którzy potrzebują. Jako i sam Pan Bóg zawołał przez Proroka: Przestańcie źle czynić, a uczcie się dobrze czynić.

Modlitwa

Módlmy się. Wzbudź swą potęgę, prosimy Cię, Panie, i przyjdź, i z wielką siłą pośpiesz nam na pomoc, aby miłosierdzie Twoje, wspomagając nas łaską, przyspieszyło to, co wstrzymują nasze grzechy. Który żyjesz i królujesz z Bogiem Ojcem w jedności Ducha Świętego Bóg przez wszystkie wieki wieków. Amen.

Copyright Mavientura Projects e.K>

Copyright Mavientura Projects e.K>

Copyright Mavientura Projects e.K>

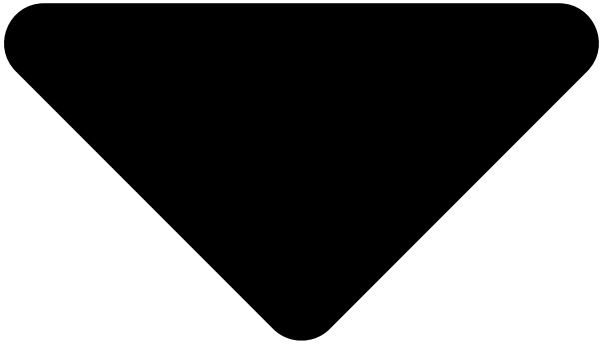

Copyright Mavientura Projects e.K>

Jak podobał Ci się ten wpis?

Kliknij na gwiazdkę, by go ocenić!

Oceń

Średnia ocena / 5. Policzone głosy:

Jeszcze bez oceny. Bądź pierwszy!

Jeśli podobał Ci się ten wpis ...

Obserwuj nas na mediach społecznościowych!

Related